

CURIERUL

MISIONAR

„Cât de frumoase sînt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“.

Anul X.

București, 1930.

No. 4.

Săptămâna Mare

de Colportaj

dela 5—12 Aprilie, 1930.

**MAREA PORUNCĂ DE
TRIMETERE ÎN LUCRA-
REA MISIONARĂ.**

„Mergi în toată
lumea și predicați
Evangelia la toată
făptura“. Marc. 16, 15.

Luați toți parte!

Cine sunt cei 144.000?

Intre credincioșii adventiști sunt unii, cari se interesează foarte mult, să știe, cine sunt cei 144.000. Interesarea aceasta este bună; dar poate fi și rea, atunci când ea are loc din motive, cari îndepărtează pe om dela adevărata înțelegere a credinței. Aceste motive sunt:

Înălțarea de sine a unora, cari vor să arate, că au primit o lumină nouă.

Căderea dela credință și desbinarea altora, cari se numără numai pe ei între cei 144.000 și vorbesc de rău Comunitatea lui Dumnezeu, zicând că harul s'a închis, Comunitatea Domnului ar fi rămas Babilon, iar sigilații ar fi numai ei.

Despre cei 144.000 este bine, deci, să ne interesăm numai într'un chip potrivit Scripturii și folositor mântuirii noastre.

CE ZICE SCRIPTURA?

Cuvântul lui Dumnezeu ne învață, să dobândim cunoștințe, pentru a înțelege voia lui Dumnezeu și a o îndeplini, și pentru a învăța și pe alții, să facă la fel. Dobândirea de cunoștințe chiar adevărate, dar numai pentru a le folosi la înălțarea de sine, și apoi la criticarea, la descurajarea și osândirea altora, nu servește decât spre a atrage cuiva propria sa osândă.

Domnul Hristos niciodată nu a încurajat căutarea nebunească după cunoștințe, ce nu ar folosi spre mântuire. De aceea, când „un oarecare li zise: Doamne, puțini să fie, oare, cei cari se mântuesc? Domnul zise către dânșii: *Luptați-vă*, ca să intrați prin poarta cea strâmtă, că mulți, zic vouă, vor căuta să intre, și nu vor putea”. Luca 13, 23. 24.

Iată, dar, că, deși Domnul Isus a spus în Evanghelie: „Mulți sunt chemați, dar puțini aleși;” și, deși tot Domnul a spus mai apoi prin Apostolul Profet, Ioan, că numărul celor aleși, despre cari se vorbește în Apocalips, este de 144.000: — totuș, la întrebarea aceuia, care se interesă în deosebi de numărul celor mântuiți, a răspuns: „*Luptă-te tu, să intri*”.

CE SA ÎNVĂȚAM DE ACI?

Învățătura trasă de aci este de mare importanță, mai ales pentru noi cei din ziua de azi, când deasemenea mulți — și tocmai din cei mai slabi în credință — turbură sufletele cu întrebări și discuții privitoare tot la numărul celor mântuiți. — ca și cum ei ar fi cunoscut și ar fi împlinit toate celelalte ale legii, și ar

fi rămas să mai cunoască exact, anume cari vor fi cei 144.000, ca să fie apoi în totul pregătiți pentru venirea Domnului.

Și tot de aceștia slabi în credință sunt, cari se ocupă bucuros și cu socotirea anului și zilei venirii Domnului, dar nu cu dorința de a se grăbi cu adevărata pregătire pentru marele eveniment al venirii iubitorului nostru Mântuitor, ci numai pentru a produce turburare în spirite și desbinare în poporul lui Dumnezeu. Cu cât au înaintat în adevărata pregătire cei cari preziceau venirea Domnului pentru anul 1918, și mai apoi pentru Februarie 1926? Ba de atunci încoace ei au înaintat și mai rău cu ocupația lor de a critica pe adevărații temători de Dumnezeu, și de a vorbi de rău Comunitatea lui Hristos.

Să notăm bine învățătura din Luca 13, 23. 24, că — *oricare ar fi numărul celor mântuiți — noi trebuie să luptăm mereu lupta cea bună până la sfârșit*.

Este adevărat, Domnul a zis, că cei mântuiți vor fi puțini. Tot Domnul a zis, că — printre aleșii tuturor timpurilor — vor fi unii amintiți în deosebi în număr de 144.000. In cele din urmă, prin același Apostol Profet zice Domnul, că numărul celor mântuiți va fi foarte mare, și anume: „o gloată, pe care nimeni nu o putea număra, din orice neam și seminții și popoare și limbi, stând înaintea Mielușelului, îmbrăcați în veșminte albe”. Dar cunoștința aceasta nu ne îndreptățește, nici să ne descurajăm și să desperăm de mântuire, încetând orice luptă, în credința că noi tot nu vom putea fi printre cei puțini; — nici să nu ne îngâmfăm și să încetăm lupta din înălțarea de sine, de a ne crede pe noi, că am ajuns să fim mântuiți și între cei 144.000, în vreme ce alții ar fi rămas Babilon; — dar nici să ajungem să nu mai luptăm de fel, și să trăim în nepăsare, fără să luăm aminte la faptele noastre, crezând, că — dacă cei mântuiți vor fi o mulțime nenumărată — atunci cu siguranță, că printre acei mulți vom fi și noi, ori cari ar fi fost faptele și purtările noastre în viață, și chiar fără nici o luptă de îndreptare.

Repet încă odată, că — în privința aceasta — Scriptura îmi zice mie așa: Dacă cei mântuiți vor fi mulți sau puțini, principalul pentru fiecare credincios, și în deosebi pentru mine, este: *Luptă-te tu, să fii mântuit!* Și, trebuind să ne interesăm cu privire la mântuire, cel din-tăiu lucru de cunoscut în privința aceasta este, nu chiar numărul exact al celor mântuiți și

cine anume vor fi ei; ci să știm, cum să lup-
tăm lupta cea bună a credinței și să câștigăm
noi mântuirea sufletului.

Acum, când știm, din ce punct de vedere să
privim și să studiem toate, să auzim

CINE SUNT CEI 144.000?

Despre ei nimeni nu poate ști mai mult,
decât ne este descoperit în Scripturi. Cuvântul
lui Dumnezeu ne vorbește despre ei în
capitolele 7 și 14 din Apocalips.

În Apoc. 7 se spune despre o lucrare de si-
gilare, care urmă să aibă loc într'un timp anu-
mit, — adevărat nu oricând — ci numai în tim-
pul, cât cei patru îngeri aveau să țină vânu-
turile resbelor, ca să nu ajungă lucrurile
la resbelul cel mare, numit Armaghedon.
Despre acești sigilați se spune, că ei *primesc*
pe frunțile lor un semn, sau un sigiliu, care
coprind numele lui Dumnezeu și numele Fi-
ului. Ei sunt *numiți slujitorii lui Dumnezeu*,
aleși și *sigilați prin marea lucrare de predica-
rea Evangheliei* descrisă în Apoc. 14, 6—11.

pul cu întrebări, cine eră Samariteanul milos
și cum îl chemă. Domnul ne spune în privința
aceasta: „*Du-te și fă și tu la fel*“, și atunci vei
fi și tu Samariteanul milos.

Exact așa și cu cei 144.000. Despre ei Dom-
nul ne spune numai *principii, însușiri și ca-
ractere*. Cine sunt ei? Principalul este, să mă
silesc să fiu și eu printre ei. Iar, dacă Domnul
îmi va ajuta, să primesc dela El asigurarea,
că și eu voi fi între cei 144.000, — nu cumva
că trebuie să fac, cum făcu Petru, când se in-
teresă de Ioan: „Dar cu acesta ce va fi?“ Nu
cumva, că nu am să dau eu voce Domnului,
să ia printre cei 144.000 *pe cine va voi El?* Lui
Petru i-a răspuns Domnul pe vremuri despre
Ioan: „Dacă voiesc, ca acesta să rămână, până
voi veni Eu, ce te privește pe tine?“

Exact la fel și cu cei 144.000.

INTREBARI ȘI DISCUȚII NECUVENTITE.

Unii credincioși — în loc să cultive carac-
terul celor 144.000 și să trăească principiile
trăite de ei — își pierd timpul, să discute sau

Abonați-vă la „Curierul Misionar“.

Rezultatul predicării Evangheliei este, că se
aleg din lume oameni, cari vor să slujească
lui Dumnezeu, prin aceea, că ei *păstrează po-
runcile lui Dumnezeu și credința lui Isus*.
Pentru că ei *refuză de a primi semnul fiarei*,
au mult de suferit din cauza aceasta, dar în
cele din urmă se dovedesc biruitori.

Despre acești sigilați se spune, că sunt în
număr de 144.000. Tot despre ei se spune, că
stau la marea de cristal, și cântă o cântare,
pe care nimeni nu putea să o învețe. *Ei ur-
mează Mielușelului*, ori unde merge, și sunt
răscumpărați dintre oameni ca pârgă. Cânta-
rea lor este numită: Cântarea lui Moise și a
Mielușelului.

Așa zice Cuvântul Domnului, și totuș nu
auzirăm, cine sunt cei 144.000 *anume*, adică
așa cum înțeleg să întrebe și să discute unii.

NU-S NUMIȚI INDIVIZII; CI CARACTERELE ȘI FAPTELE LOR.

A pretinde cineva, să i se spună *anume*, cine
sunt cei 144.000, înseamnă a pretinde să i se
spună; *cum îl chemă pe Samariteanul mi-
los*.

În pilda cu Samariteanul milos, Domnul
ne-a descris *fapte și principii morale*, cari in-
teresează mântuirea noastră, să le cunoaștem,
ca să le facem; iar nu ca să ne pierdem tim-

să predice noua lor lumină despre cei 144.000,
că ei trebuie să fie numai dintre cei ce au
trăit după 1844, sau 1848, și au primit sigiliul
lui Dumnezeu, ținând Sabatul și biruind asu-
pra fiarei și asupra semnului ei, până la
venirea Domnului, care îi va apuca pe ei în
vieață. Și de aci pornesc o sumă de discuții
și debateri necuvenite.

La discuția lor aprinsă, Domnul li-ar spune
și azi, cum spuneă celor depe vremuri: „Vă
rătăciți, neștiind Scripturile, nici puterea lui
Dumnezeu“. Oare, nu are Domnul puterea, să
facă, să fie printre cei 144.000 și credincioși,
cari au trăit înainte de 1844?

INVIEREA CEA DINAINTE DE ARATAREA DOMNULUI.

Spiritul profetic, în „Marea Luptă“, pag.
680 ediția germană, zice: „Mormintele se des-
chid și „mulți din cei ce dormiau în țărâna
pământului, se vor scula: unii spre nemurire,
iar alții spre ocară și rușine eternă“. Dan.
12, 2. „Toți cei cari au murit în credința între-
itei solii îngerești, ies măriți din mormintele
lor, pentru că, împreună cu cei ce au păzit
Legea Lui, să audă legământul păcii lui Dum-
nezeu. Și cei cari L-au împuns, cei cari au râs
și au batjocorit suferințele de moarte ale
Domnului Hristos, cât și cei mai violenți pri-

gonitori ai adevărului și ai poporului Său, vor fi înviați, ca să privească pe Domnul în mărirea Sa“.

La acea înviere iau parte toți cei cari au murit în credința întregii solii; dar și mulți dintre marii drepti, și din marii prigonitori ai Domnului și ai poporului Său din toate timpurile.

Și *Ezechiel*, Profetul, va fi printre cei înviați la data aceea și cari vor vedea cu ochii pieirea celor nesigilați cu semnul lui Dumnezeu. În capitolul său 9, 1—11, *Ezechiel* vorbește chiar despre sigilarea dela urmă, cât și despre distrugerea celor nesigilați. Dar în versetul 8 din acel capitol se spune, că — după uciderea celor nesigilați — *Ezechiel* rămăsese printre cei în viață la venirea Domnului, adică printre cei sigilați. Iar, dacă cei sigilați alcătuiesc cu toții un număr exact de 144.000, atunci, iată, că și *Ezechiel* va fi printre cei 144.000.

NU EXISTA DEMARCARE UȘOR DE DISTINS DE NOI.

Spiritul profetic, în perfectă conformitate cu spusele Bibliei, în privința aceasta, folosește despre cei 144.000 cuvinte zise despre marea mulțime nenumărată a celor mântuiți; și, invers, acolo, unde în mod clar este vorba despre mulțimea nenumărată a celor mântuiți, sunt folosite cuvinte, despre cari unii ar fi crezut, că se potrivesc numai celor 144.000. Așa, de ex., la pag. 733 în „Marea Luptă“ ediție germană, se spune despre cei 144.000: Stau cu Mielușelul pe Muntele Sionului, având harpe; cântă cântarea cea nouă a lui Moise și a Mielușelului; sunt răscumparați ca pargă; în gura lor nu s'a aflat minciună, etc. Dar tot acolo se spune despre cei 144.000: Ei au spălat veșmintele lor în sângele Mielușelului; aceeași sunt cei veniți din mare strămtorare; deaceia stau înaintea tronului lui Dumnezeu și li servesc zi și noapte; ei nu vor mai flămânzi, nici nu vor mai înseta; căci Mielușelul li va paște, și Dumnezeu va șterge lacrimile din ochii tuturor. Dar cuvintele din urmă sunt arătate în Apoc. 7, 9—17 ca fiind zise despre mulțimea nenumărată a celor mântuiți. Cari sunt atunci cei 144.000?

La fel, în Apoc. 20, 4, despre cei văzuți pe tronurile de judecarea oamenilor se spune, că nu s'au închinat fiarei, nici chipului ei, și nu au luat nici semnul fiarei. Se știe însă, că judecata asupra celor nelegiuți nu va fi ținută numai de cei 144.000, ci de către toată mulțimea celor mântuiți. Pavel scriă Corintenilor: „Au nu știți, că sfinții vor judecă lumea? ... Nu știți, că vom judecă pe îngeri“?

Iată, dar, că nu se poate ști exact, cine anu-

me vor fi cei 144.000. În privința lor este bine, să avem răbdare, până ce îi vom vedea la venirea Domnului. *Atunci vom ști cu siguranță, cine sunt ei.* Până atunci să ne mulțumim numai cu cele ce ne stau descoperite despre dânșii; iar, în ce privește cine sunt ei anume, e bine să nu uităm, că

DUMNEZEU ESTE CEL CARE ÎI NUMARA.

Cei 144.000 vor fi cei sigilați cu semnul lui Dumnezeu, adică păzitori ai poruncilor lui Dumnezeu și ai Sabatului. Dar *cine dintre oameni ar putea numi și număra pe cei cari înaintea lui Dumnezeu sunt scriși în cărțile din ceruri*, ca numărați între cei 144.000? *Fariseii* țineau Sabatul cu multă stricteță, socotiți de oameni drept foarte credincioși. Numai singur Domnul a cunoscut și a dat pe față ipocrizia fariseilor. Și tocmai fariseii erau, cari se numărau între aleșii și unșii lui Dumnezeu. Tocmai ei erau, cari strigau: Nu te atinge de mine, căci eu sunt mai sfânt decât tine. Tocmai ei ar strigă azi: Noi suntem cei 144.000.

Dacă, dar, cunoașterea și numărarea celor 144.000 aparține numai Domnului: — să lăsăm pe Domnul să-și facă El lucrarea Lui de sigilare și numărare; iar noi să căutăm a îndeplini numai lucrarea, care ne privește pe noi, și pe care Domnul ne-a arătat-o în cuvintele: „Luptă-te tu luptă cea bună“.

CUM ALEGE DOMNUL?

La prima Sa venire, Domnul a ales 12 apostoli, după cele 12 triburi ale lui Izrail. Numărul lor aveă o însemnătate. Numele lor va stă scris pe temeliele Noului Ierusalim. Dacă ar fi existat profeție cu privire la alegerea lor, s'ar fi cuvenit, oare, ca și pe atunci credincioșii să-și piardă timpul cu întrebarea: *Cine vor fi anume cei 12 apostoli?* — Ar fi fost chiar o nebunie, să se fi ocupat cu asemenea întrebare. *Domnul a venit și a ales pe care a vrut El.* Alegerea celor 12 nu a împiedicat pe cei 70, de a fi aleși și ei. Și alegerea tuturor acestora nu a împiedicat pe alții mii de mii, de a fi aleși și ei spre mântuire și de a primi exact aceeași plată, potrivit cuvântului: „Cine va primi profet în nume de profet, plată de profet va lua“.

Omul care ar cultivă acelaș caracter și ar trăi exact viața celor 144.000, nu are nevoie să se teamă, că va fi respins pe motivul: S'a împlinit numărul celor 144.000, iar tu acum ai fi cu unul mai mult: deci nu te pot primi.

(Va urmă).

Ștefan Demetrescu.

Departamentul Școlii de Sabat.

Responsabil: **P. Păunescu.**

Fapte, nu vorbe.

(De citit în adunare în primul Sabat după prânz).

„Oricine face voia lui Dumnezeu, acela îmi este frate, soră și mamă”. Marcu 3, 35.

Pășind în al doilea trimestru, privirile noastre se întâlnesc cu măreția faptelor divine. Vine primăvara! Se îmbracă copacii în haina de sărbătoare și se întind covoarele înflorite și parfumate sub pașii copiilor lui Dumnezeu. Privirile tuturor întâlnesc bogatele lanuri îmbrăcate în verdele natural, făuritor de speranțe. Și păsărelele, în bucuria lor, armonizează sborul lor gingaș, cu ciripitul lor melodiios, glorificând pe Creator; peste tot frumo-

o ocaziune prețioasă de a studia Cuvântul lui Dumnezeu. Însă, pentru a trage din școala de Sabat tot binele pe care ni-l poate face, părinții și copiii trebuie să-și ia timpul de a studia lecțiunile în așa fel, încât să pătrundă toate faptele spirituale cari se degajează din ele. Noi trebuie să facem în deosebi ca tine-retul să simtă importanța aprofundării, — pentru a înțelege tot sensul textelor biblice, pe cari le studiem în lecțiune.

Regret mult constatând, că în unele Comunități există încă obiceiul de a citi lecțiunea după chestionar. Acest lucru n'ar trebui să se mai facă și nici n'ar mai fi necesar, dacă timpul, care adesea este folosit pentru chestiuni inutile, ar fi consacrat studiului și aprofundării Scripturilor. Nu este drept, ca lecțiunile din Școala de Sabat, să fie studiate cu mai puțină râvnă de cât lecțiunile din Școlile publice. Din contră ele ar trebui, cu atât mai mult studiate, cu cât ele cuprind în ele subiecte cu mult mai importante. Neglijența aceasta este foarte neplăcută lui Dumnezeu!

Părinți, consacrați în fiecare zi un moment

Cetiți „Curierul Misionar“.

sul și graba spre o nouă viață. Și soarele, minunea creațiunii, ne strânge mai aproape de el, pentru a ne încălzi și a ne vorbi de măreția iubirii Creatorului, dovedind-o în frumosul, care ne impresioară.

Dumnezeu este iubire, dar Tatăl nostru, tot El este, care ne vorbește despre adevăratul bine și despre frumosul care ne impresioară în toată splendoarea și bogăția sa.

Toată această pregătire cerească ne cheamă și ne înlesnește pașii, spre Școala rânduită de Domnul, pentru a putea cunoaște pe Tatăl în măreția iubirii Sale și, însemnătatea monumentului ridicat pe crucea depe Golgota.

Deaceea, faceți scumpi frați și surori, ca în casele voastre să se ridice altarele familiare în jurul cărora copiii voștri și tinerii voștri să învețe: calea, adevărul, și viața! Și faceți orice sacrificiu, ca să fiți prezenți în ziua de Sabat în clasa voastră, cu darul vostru și cu copiii voștri, pentru a putea primi binecuvântările Domnului prin Spiritul Sfânt.

Spiritul Sfânt, prin serva Sa, ne dă câteva îndrumări asupra studiului nostru zilnic și deaceea v'am tradus rândurile cari urmează, și cari zic:

CERCETAȚI SCRIPTURILE.

Școala de Sabat oferă părinților și copiilor

pentru studiul lecțiunii împreună cu copiii voștri! Părinții, tot așa ca și copiii, vor primi binecuvântări prin acest studiu. Faceți, ca pa-sagi biblice, să fie învățate pe dinafară; nu ca o datorie, dar, socotiți aceasta ca un privilegiu. La început, memoria va fi foarte defectuoasă, însă se va fortifica așa de bine făcând exerciții, încât, după un timp, vom simți plăcere după aceste tezaure biblice. Acest obicei va fi un ajutor pentru creșterea spirituală.

Dacă timpul care se pierde cu discuțiile familiare sau cu satisfacerea diferitelor fapte ar fi consacrat cu un egal interes studiului Bibliei, ce progres s'ar realiza în Școlile noastre de Sabat!

Însă, dacă părinții au mai multă plăcere ca să-și împodobească copiii după modă, — decât să împodobească spiritul lor cu adevăruri din Cuvântul lui Dumnezeu, copiii, și ei la rândul lor, vor da mai multă importanță îmbrăcămînții, decât chestiunilor cari privesc salvarea lor.

Făceți-vă un sistem de a studia Sfintele Scripturi în familia voastră! neglijați orice lucru care este temporal; renunțați la lucrări inutile; însă nu vă lipsiți de privilegiul de a vă hrăni sufletul vostru cu pâinea vieții.

Binefacerile unei ore sau chiar a unei ju-

mătăți de oră, petrecută zilnic în familie, pentru a studia bucuros Cuvântul lui Dumnezeu, — sunt neprețuite!

Faceți, ca Biblia însăș, să fie explicatorul vostru, cercetând toate acele texte, cari se raportă la acel subiect, în diferite timpuri și în felurile împrejurări. Nu vă lipsiți de ora voastră de studiu dacă vă vine vreo vizită, ci din contră, faceți ca vizitatorii voștri să ia parte cu voi la această oră de studiu. Faceți ca ei să știe, că voi considerați câștigarea cunoștințelor din Cuvântul lui Dumnezeu, mult mai presus de cât câștigarea de averi sau plăceri lumești“.

(Mărturie pentru Școala de Sabat, p. 10).

Faceți așa să treceți în acest trimestru negreșit, dela vorbe la fapte, — organizând în familiile voastre altarele familiare. Și faceți, ca toate îndemnurile date în notele din primele trei numere din „Curierul Misionar“, să găsească o strictă aplicare în casele voastre și în Comunitățile voastre. Marcu 3, 35.

Învățați-vă să făptuiți. Dumnezeu vrea fapte, nu vorbe. Deci, treceți dela teoria scrisă la „fapte“ cari pot vorbi lui Dumnezeu și oamenilor, că voi v'ăți născut din nou. Incredințați lui Dumnezeu această dorință a inimilor voastre și Tatăl care a împodobit negrul pământ cu flori parfumate și ierburi vindecătoare va împodobi și inimile noastre cu rodul îmbelșugat al Spiritului Sfânt: iubire, bucurie, pace, credință, îndelungă răbdare, inimă bună și înfrânare.

La școală fraților, la școală cu copiii voștri. Treceți dela vorbe la fapte.

P. Păunescu.

DEPART. MISIUNII INTERNE.

Responsabil: **P. H. Herman.**

Un plan divin.

Cu 10 ani înainte s'a născut în mintea unui frate din America de Nord o idee, care a fost începutul unei noi epoci pentru misiunea externă adventă. Ideea aceasta a fost simplă, așa cum sunt multe din planurile noastre pline de succes. Folosirea plină de succes a adus binecuvântare și ajutor pentru toate câmpurile misionare din lume. Acest plan fixează o săptămână anumită în an, care se numește SAPTAMANA MARE, și colportorii au fost invitați să facă în timpul acestei săp-

tămâni efortări deosebite. Ei au fost încurajați de a lucra mai multe ore, să ia mai multe comenzi, așa ca această săptămână specială să fie mai cu succes. Această idee nouă s'a întins ca un foc. Conferințele Uniunilor primăriră acest plan, apoi Conferința Generală, și în sfârșit în anul 1920 planul a fost astfel întins, ca să cuprindă pe toți membrii Comunităților. Planul cel nou cerea ca venitul din ziua cea mai bună a acestei săptămâni, precum și venitul din literatura vândută de membrii laici, să se folosească pentru ridicarea și mărirea caselor de editură din lumea întreagă. Din idea aceasta mică s'a dezvoltat un plan mare, care se numește planul de „expansiune sau întindere“.

Sub acest nume creștea acest plan și făcea progrese. Comunitățile și Conferințele susținură acest plan, și în curând lumea întreagă simți binefacerile sale. Editurile au fost mai bine rânduite, teritorii și limbi noi au fost începute și lucrarea noastră editorială a simțit o înaintare nemaivăzută. Acest plan însă a fost destinat a face lucrare și mai mare. În anul 1925 fondul de expansiune al lucrării editoriale și-a desfăcut brațele, cuprinzând în sine încă două fonduri: *lucrarea de educație și lucrarea medicală*. De aci înainte a fost mărit câmpul său de lucru și scopul său eră să ajute caselor de editură, școlilor misionare și instituțiilor medicale. Numele lui a fost schimbat și astăzi este cunoscut ca „fond de expansiune al misiunii“. Ce istorie ar putea să ne istorisească acești 10 ani despre activitatea acestui fond? S'a dovedit ca un factor puternic în deosebi în teritorii necunoscute și neatinse și a adus ajutor în 274 diferite proiecte. În timpul acesta de 10 ani s'a strâns pentru fondul editurii, educației și medical, suma de 1.467.355,21 dollari. *Ce record de succes!* 88 case de editură și filiale, 91 școli misionare și 95 institute medicale au fost ridicate din acești bani. Împreună cu Psalmistul putem strigă: „Aceasta a făcut Domnul și minunat s'a făcut înaintea ochilor Săi“. Ps. 118, 23. Bugetul pentru 1930 se pare a fi cel mai mare. față de cel din anii trecuți. Sunt prevăzute 95 proiecte în 30 diferite țări. Să ajute Dumnezeu misionarilor noștri și slujbașilor noștri în Comunități, să explice Comunităților noastre acest plan astfel, încât toți să aibă în vedere ca să ajungem în acest an, să facem mai mult ca oricând.

E. F. Hackmann

Secretar-ajutor al misiunii interne
la Conferința Generală.

Atențiune!

Săptămâna Mare de Colportaj.

5—12 Aprilie, 1930.

În anii trecuți am răspândit în timpul SAP-TAMANII MARI DE COLPORTAJ cărți, reviste și tractate. Anul acesta am hotărât, a introduce un alt plan, care se folosește și în alte țări. Pentru acest scop am tipărit următoarele trei cărți mici:

1. În limba română cartea intitulată: *Pe urmele lui Livingstone*, un bărbat al lui Dumnezeu, care a vestit ca misionar Evanghelia între popoarele cele mai sălbatece din Africa.

2. În limba germană o carte scrisă de Fr. Misionar Stahl, intitulată: „*Intre Indienii din America de Sud*“ (Unter den Indianern von Südamerika“.)

3. În limba maghiară o carte scrisă de către Fr. J. F. Hühnergardt, intitulată: „*Domnia iubirii*“, („A szeretet uralma“.)

Rugăm pe iubiții frați și lucrători, să comande aceste broșuri potrivit necesităților și limbilor, și să le vândă în interesul „SAPTAMANEI MARI DE COLPORTAJ“ și să predea întregul produs din vânzarea acestui

lucrării de vânzarea literaturii și să predau toată suma adunată.

Dacă sunt un colportor, sunt la fel invitat de a lua parte la acest plan al SAPTAMANII MARE DE COLPORTAJ, astfel încât dau câștigul celei mai bune zi din această săptămână pentru acest scop.

Dacă sunt un lucrător al Conferinței sau de birou, atunci iau parte la săptămâna mare de colportaj prin vânzarea literaturii, predând toate darurile pentru acest fond și afară de aceasta plata de o zi.

Dacă sunt un elev, atunci și eu doresc a lua parte la campanie, în ziua în care este fixată de către școala mea, pentru acest scop.

Unde este lipsă de timp sau ocazie, o piedecă pentru a face lucrarea în această săptămână, acolo lucrătorii și membrii laici, sunt invitați de-a ajuta cel puțin cu o sumă, egală cu plata unei zile.

P. H. Hermann

ATENȚIE!!! Anexa No. 2 e foarte interesantă.

fond. Tinta noastră este, ca să răspândim cel puțin 2 EXEMPLARE de membru. 2 exemplare este numărul minimal, mai mult poate și ar trebui să răspândească oricine. Vă rugăm deci, luați numai decît dela frați comenzile, pentru ca d-voastră să le puteți primi la timp. Prețul cărților este de Lei 70 exemplarul. Frații și lucrătorii sunt deci rugați, să predea suma întregă a vânzării casierului Comunității. Din această sumă aparține jumătate din sumă plus cheltuelile poștale, editurii, și ar trebui trimisă direct la destinație. A doua parte se trimite împreună cu celelalte daruri la Conferința respectivă.

PARTEA MEA PERSONALA IN SAPTAMANA MARE DE COLPORTAJ.

Dacă sunt un membru laic, atunci plănuiesc să jertfesc cel puțin 6 ore pentru aceas-

Săptămâna Mare de Colportaj.

Noi, ca denominațiune am început lucrarea cea mai mare, făcută vreodată de un popor în timpul istoriei mondiale și bisericești. Porunca Domnului către noi ca popor este:

„Mergeți în toată lumea, și învățați toate popoarele“. Dacă ne oprim puțin și medităm asupra faptului, că în fiecare an mor câte 40.000.000 oameni, și în acelaș timp se naște un asemenea număr de copii, atunci această datorie de a predică Evanghelia tuturor popoarelor, este copleșitoare. Privind această datorie gigantică, totuș este încurajator faptul, că numărul membrilor noștri în întregă lume se apropie repede de suma de 300.000. Este foarte îmbucurător a ști, că nu numai că am ajuns în toate ținuturile civilizate, ci am mers și în locurile cele mai doznice, în spatele civilizației, în tufișurile păgâne. An

R A P O R T

Este de sigur foarte interesant, dacă studiem aceste cifre. Ele ne dau posibilitatea de a privi lucrarea misionară a iubitorilor noștri frați în decursul acestor doi ani. La fel, ne arată ce am putut face prin ajutorul și mila lui Dumnezeu în acești doi ani. Pentru toate acestea mulțumim bunului Dumnezeu pre-

cum și fraților noștri iubitori pentru bunăvoința și ajutorul lor.

Dorim, ca toți iubitorii noștri frații să dea mai multă atenție sistemului raportării, căci este de o foarte mare importanță. Este un plan divin și biblic, ca să raportăm faptele noastre cele bune, căci și Domnul Isus zice: „Astfel

Raportul Departamentului Misionar

CONFERINȚA		No. membrilor	Baza procentuală a membrilor ce raportează	1 No. membrilor cari raportează	2 Câți raport. lecț. bibl. sau alte ad.	3 Câți raport. luc. mis. medicală	4 Câți au luat parte la răsp. literaturii	5 No. ers. adu-se la credință prin luc. memb.	6 Vizite misionare	7 Lect.
Muntenia Vest	{1928	1.913	72 %	1.264	879	828	2.015	144	26.512	2
	{1929	2.367	69 %	1.734	840	1.040	831	725	62.388	4
Muntenia Est	{1928	1.220	50 %	815	268	297	255	53	17.115	1
	{1929	1.268	45 %	632	331	448	298	219	21.972	1
Moldova Nord	{1928	1.071	48 %	452	272	285	158	—	15.363	1
	{1929	1.136	67 %	769	558	416	288	77	27.655	3
Moldova Sud	{1928	811	—	389	225	203	118	42	11.275	1
	{1929	914	66 %	599	370	408	258	104	19.577	2
Transilvania	{1928	2.265	33 %	746	450	14	18	1	18.305	4
	{1929	2.477	60 %	1.500	855	588	239	120	29.694	5
Banat	{1928	1.013	37 %	384	262	117	96	51	4.662	—
	{1929	1.055	51 %	538	254	118	91	73	5.804	1
Uniunea	{1928	8.293	40 %	4.050	2.365	1.744	2.660	292	93.232	13
	{1929	9.217	59 %	5.772	3.208	3.018	2.005	1.318	167.090	18

Raportul Departamentului Misionar

CONFERINȚA		1 No. Cercurilor M. Vol.	2 No. Membrilor	3 No. prezenței	4 Câți Membri rap.	5 Câți în Sira-ja Diminoșii	6 Câți ce-tesc Bibl. la rând	7 Câți ur-mează curs. de lectură	8 Câți stu-diază Ist. Denomi-națiunii	9 No. noui-tor bote-zați	10 Dar. p Mis. externă
Muntenia Vest	{1928	23	514	350	304	78	11	30	3	19	26
	{1929	26	605	358	276	195	29	67	53	213	20.637
Muntenia Est	{1928	10	253	106	133	30	12	13	8	20	80
	{1929	16	279	158	84	69	14	35	16	163	170
Moldova Nord	{1928	13	287	167	166	53	39	24	10	2	—
	{1929	18	261	237	188	81	36	44	77	143	364
Moldova Sud	{1928	9	207	98	117	65	17	15	13	15	—
	{1929	12	251	169	130	115	71	50	32	121	22.888
Transilvania	{1928	9	190	80	166	75	25	—	—	—	—
	{1929	10	318	240	301	161	22	40	7	220	12.746
Banat	{1928	14	241	150	103	23	11	17	19	7	171
	{1929	11	231	160	83	32	23	29	15	23	241
Uniunea	{1928	78	1.692	951	989	424	115	99	72	63	267
	{1929	95	1.975	1.378	96	653	195	265	181	883	57.047

ANUAL.

să strălucească faptele voastre cele bune înaintea oamenilor, ca ei să mărească pe Tatăl vostru din cer“.

Noi raportăm pentru: 1) a mări pe Domnul, 2) Pentru a informa conducerea denominațiunii despre mersul lucrării, 3) A aduce bucurie și încurajare tuturor membrilor sin-

ceri ai Comunităților noastre, fie ei predicatori, lucrători biblici, sau membri simpli. Publicăm aici acest raport statistic cu sincera dorință, să ne fie tuturor spre binecuvântare, și să ne ajute bunul Dumnezeu, ca în acest an nou să putem face și mai mult în lucrarea de câștigarea sufletelor.

anii Interne pe anii 1928 și 1929.

b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l
ri biblici	Pers. aduse la Școala Sabatului sau alte ad.	Ore de servicii creștine	Tratamente făcute	Buchete de flori dăruite	Reviste distribuite	Tractate distribuite	Abonamente la reviste	Cărți distribuite	Scrisori misionare trimise	Răspunsuri primite
6.735	7.605	26.595	5.244	512	10.533	3.755	373	1.826	1.217	684
5.347	6.922	38.979	9.223	1.543	21.197	7.381	831	2.544	1.715	879
3.912	5.167	12.449	2.248	63	3.696	1.499	138	1.010	463	371
5.038	7.390	15.202	1.908	744	4.316	2.405	209	590	586	523
9.501	4.862	16.640	2.384	289	2.021	1.107	471	225	392	151
1.792	7.392	31.889	3.117	9	4.786	2.152	176	889	863	527
7.251	1.881	14.113	2.303	101	2.481	1.023	450	394	423	337
5.098	3.463	25.860	2.312	172	3.985	1.977	230	620	904	613
3.761	2.620	2.407	624	22	9.650	1.928	98	7	913	766
0.966	4.335	6.605	2.023	593	16.131	4.555	423	1.187	962	859
9.623	2.826	1.863	384	152	1.944	504	193	68	270	182
5.899	5.625	2.666	965	215	2.981	1.233	155	330	527	221
0.783	24.961	74.067	13.187	1.139	30.325	9.816	1.713	3.520	3.678	2.491
4.140	35.127	121.201	19.548	3.276	53.396	19.703	2.024	6.160	5.557	3.622

riilor Voluntari pe anii 1928 și 1929.

11	12	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l
Dar. p. Mis. internă	Dar. p. act. locală a tinerilor	Vizite misionare	Lecturi biblice	Pers. aduse la Școl. Sabatului sau alte ad.	Ore de servicii creștine	Tratamente făcute	Buchete de flori dăruite	Reviste distribuite	Tractate distribuite	Abonamente la reviste	Cărți distribuite	Scrisori misionare trimise	Răspunsuri primite
1.591	166	5.594	2.692	2.423	6.874	934	229	2.400	1.363	34	545	340	181
67.811	25 3.822	7.705	3.759	1.849	8.548	1.043	461	2.398	775	76	244	219	157
380	239	3.107	1.592	930	2.498	237	76	727	192	9	209	205	102
23.219	50 1.148	3.442	2.210	3.470	2.988	511	243	1.227	396	28	300	160	76
8.680	1.506	4.351	5.376	2.013	5.432	583	165	775	438	97	125	179	195
20.278	50 2.356	6.385	7.201	2.327	7.201	750	6	1.384	733	100	216	382	173
—	467	4.168	5.725	1.405	4.261	318	328	756	221	94	198	450	309
19.898	50 6.975	7.090	9.113	1.921	10.929	1.120	59	2.662	760	28	261	671	546
—	—	3.817	4.316	297	393	787	8	1.353	807	4	—	171	169
56.779	25 4.951	6.857	7.198	1.187	1.383	639	280	3.713	1.447	35	470	729	517
250	2.017	1.631	1.878	293	708	162	91	507	49	15	18	70	53
17.604	1.550	920	2.552	133	408	69	39	607	147	3	194	71	31
10.831	4.395	22.668	21.579	7.361	20.166	3.021	937	6.518	3.069	253	1.095	1.415	1.009
206.090	50 20.802	32.396	32.033	10.887	31.757	4.132	1.090	11.981	4.258	270	1.640	2.232	1.500

după an folosim toate puterile omenеști, cari ne stau la dispoziție, pentru a răspândi solia cea îmbucurătoare despre venirea lui Hristos, și mai departe.

În Vol. 7 din „Mărturie“, găsim la pag. 145 această expresie potrivită: „Dumnezeu a împuternicit pe poporul Său, ca să lumineze lumea. El l-a înzestrat cu acele mijloace, cu cari poate duce la infinit lucrarea Sa, până ce va fi cuprins întreg pămîntul. În toate părțile lumii ar trebui ridicate sanatorii, școli și case de editură, pentru a putea face lucrarea aceasta“.

În mod credincios am urmat aceste instrucțiuni divine, și timp de mai mulți ani am făcut în timpul Săptămânii Mare de colportaj eforturi extraordinare, pentru a înființa școli, sanatorii și tipografii noi și a le întări pe cele în curs. Este un fapt minunat, că din timpul introducerii Săptămânii Mare de colportaj cam cu 10 ani înainte, s'a adunat în cursul acestor ani suma de 1.500.000 dolari. Acest fond a fost un factor important pentru ridicarea și îndinderea a mai mult de 50 case de editură și filiale; în procurarea mașinilor necesare, traducerea cărților, etc., 35 institute au fost ajutate, și cam 50 sanatorii, spitale și case de bolnavi au primit ajutoare temporale. Încă câteva zile, și „SAPTAMANA MARE DE COLPORTAJ“ stă iară înaintea noastră.

Deaceea apelăm din nou la toți lucrătorii noștri din Diviziunea noastră de Sud, la: Predicatori, lucrători biblici, colportori, angajații diferitelor instituțiuni și la iubiții noștri frați și surori, tineri și bătrâni, rugându-i a lua parte și în campania din acest an. Avem încrederea, că și d-voastră veți ajuta, să se răspândească literatura noastră plină de adevăr, al cărei produs va intra în fondul mare misionar, astfel că toate câmpurile acelea cari ne-au cerut ajutoare din acest fond să nu fi cerut în zadar. Ce s'a făcut în anii trecuți, este o împlinire a profeției, care zice: „Poporul tău va fi voios în ziua puterii tale“. Ps. 110, 3. bibl. engl.

Diviziunea Europeană de Sud a fost rugată de către Conferința Generală, la ședința noastră de iarnă, de a aduna 5.000 dolari. Comitetul Diviziunii a hotărît însă, să se strângă 5.900 dolari. Amintim aci pe scurt țările și câmpurile, cari trebuie ajutate din acest fond în acest an, în ce privește Diviziunea noastră: România, Africa de Nord, Madagascar și Camerun. Mijloacele strânse se folosesc spre a întinde și a mări școala noastră din România, a înființa o casă de editură în Madagascar, a tipări o mică carte în limba arabă și

a desvoltă lucrarea noastră de educație în Camerun. Fiind sigur, că frații noștri conducători ai Conferințelor, precum și cei ai Comunităților vor lua conducerea lucrării în această „SAPTAMANA MARE“, știm însă, că mii și mii din frații și surorile noastre vor lua parte simțind astfel prezența și binecuvântarea lui Dumnezeu, și ca rezultat al eforturilor lor credincioase și rugăciunilor lor, precum și al darurilor strânse, vor vedea suflete căștigate pentru viața veșnică.

Steen Rasmussen,

Secretarul Misiunii Interne
dela Diviziunea Europeană de Sud.

Progres în 1929.

Printre numeroasele motive de recunoștință și încurajare, pe cari ni le-a dat Dumnezeu în timpul celui dintâiu an de existență al Diviziunii noastre, se cade să menționăm și progresul Departamentului Publicațiilor.

La începutul anului, nădejdiile nu erau strălucite, și la sfârșitul anului celui dintâiu, am avut o scădere de 2.000 dolari în vânzare, față de aceeaș perioadă a anului precedent. Însă Dumnezeu a auzit rugăciunile noastre și a binecuvântat străduințele slujitorilor Săi credincioși. La sfârșitul celui de al doilea trimestru am recăștigat scăderea. La sfârșitul lui Septembrie, după campania de vară, vânzările erau superioare, cu 3.000 dolari, celor din anul precedent. În acest moment, o bună parte din colportorii experimentați, s'au dus la școlile noastre, în România și la Collonges. Privită, din punct de vedere omenesc, situația nu făgăduia progrese mari. Eră cu puțință de a păstră drumul început, până la sfârșitul anului? Noi lucrăm cu un Dumnezeu, pe care ne putem bizui totdeauna. El a intervenit mai presus de orice așteptare. Care va fi bucuria și surprinderea noastră constatând că, raportul din Octombrie, aducea numai el singur, un câștig de 2.500 dolari. Acest rezultat eră de necrezut. Dumnezeu făcuse o adevărată minune. Ea se repetă în Noembrie cu un nou câștig de 2.400 dolari.

În momentul când scriem aceste rânduri încă nu ne-au sosit toate rapoartele pe Decembrie, dar avem dejă un câștig de 8.343 dolari pentru primele unsprezece luni ale anului. Și în fața împrejurărilor și a situații în câmp, în cursul acestui an de lucru, suntem siliți a striga: „Este mâna lui Dumnezeu!“

F. Charpiot.

DEPARTAMENTUL EDUCAȚIEI.

Responsabil: **D. Florea.**

O serioasă chemare la studiu.

„Se apropie timpul când fiecare poziție a noastră — profetică, istorică, și doctrinală — va fi cercetată în toate amănunțele de către vrăjmașii adevărului. Toate cunoștințele școlare ale lumii vor fi îndreptate contra noastră. Atunci va fi vai de declarațiile neconsistente, citatele nevrednice de încredere, sau de concluziile nesănătoase cari vor cădea sub nemilostivul lor cercetare.

„Lucrul acesta constituie o provocare la studiu personal intensiv — o reală individuală cercetare ducând la puternice și limpezi convingeri în armonie cu Biblia și spiritul profeției. Simpla repetare a concluziilor istorice aduse de părinții întemeietori și pionierii mișcării se va dovedi ca neîndestulătoare pentru timpul de încercare ce vine fără îndoială. Simpla recitare a convingerilor altor oameni va fi nepotrivită pentru un timp ca acesta de profundă cercetare. Astăzi e nevoie, ba chiar se cere, să se prezinte fapte puternice *istorice*, *principii* clare în interpretarea Scripturilor, și o *judecată logică* ducând dela premise la concluzii ce nu pot fi răsturnate și pe cari suntem stăpâni.

„Să fie înțeles, că adevărul n'are să se teamă de nimic. Va sta biruitor. Numai va crește în măreție în mijlocul prăbușirii ruinelor de pretenții sau rătăcire. Numai va străluci mai tare sub dogoarea cercetărilor apropiate și sincere. Solia aceasta nu e în primejdie“.

Astfel scriă acum de curând unul din bărbaiții de seamă ai denominațiunii noastre.

Necesitatea acestei pregătiri anterioare o accentuă Domnul Hristos când zicea: „Veniți după Mine și vă voi face, vânători de oameni“. Timp de aproape patru ani acești chemați s'au pregătit lângă cel mai mare Invățător din câți au fost pe pământ. În vremea aceasta li s'a deschis ochii să înțeleagă Scripturile, au descifrat cu ajutorul Maestrului lor inscripțiile iubiri divine din plante, din aerul mișcător, din valurile spumegânde ale mării, din deal și din vale, din aripatele cerului și târătoarele pământului. Au venit în contact cu gloatele lipsite de păstor, cu mulțimea înfometată, cu păcătoși ajunși la desperare, cu durerile și frământările năpăstuiților, cu neamuri de oameni lipsite de cunoștința adevăratului Dumnezeu. Au ajuns să-și vadă de-

fectele, înclinațiile, slăbiciunile și lipsurile. Au simțit nevoia unei depline dependențe de Dumnezeu și unei consacării nemărginite față de Domnul lor.

Chiar un Pavel, educat în înalte cunoștințe teologice, pentru a fi în stare să lucreze cu succes pentru Mântuitorul său, are timp nemerit în Arabia, apoi la Tars și în Antiohia, să cerceteze temeiurile credinței sale celei noi. „Lucrurile, cari pentru mine erau câștig, acestea le-am socotit pentru Hristos pagubă. Ci, mai vărtos, toate le socotesc ca sunt pagubă, față de înălțimea cunoștinței lui Hristos Isus, Domnul meu, pentru care m'am păgubit de toate și le privesc drept gunoae ca să câștig pe Hristos... Ca să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și să fiu primit părtaș la patimile Lui, și asemenea să fiu cu El, în moartea Lui“. Fil. 3, 7—10.

Unui serv al lui Hristos i se spune: „Ia aminte la cetit, la îndemnat, la învățatură... Cugetă la acestea, ține-te de acestea, ca înaintarea ta să fie învederată pentru toți. Păzește-te pe tine însuși și învățatura: stăruiește în ea, căci făcând aceasta și pe tine te vei mântui și pe cei cari ascultă“. 1 Tim. 4, 13—16.

Serva Domnului ne aduce chiar o solie specială cu privire la nevoia de a ne pregăti temeinic:

„Dumnezeu dorește ca noi să dobândim cea mai completă educație, cu scopul de a împărtăși și altora cunoștințele noastre. Nimeni nu poate ști unde și cum va fi el chemat, să lucreze și să vorbească pentru Dumnezeu. Numai Tatăl nostru, din ceruri știe, ce poate face El din oameni. În fața noastră se prezintă mereu posibilități, pe cari slaba noastră credință nu le poate înțelege. Mintea noastră ar trebui astfel cultivată, ca — la nevoie — adevărurile Cuvântului Său noi să le putem prezenta chiar celor mai înalte autorități omenesti, așa fel încât să se mărească numele Domnului. Nu trebuie să scăpăm nici o ocazie, de a forma continuu mintea noastră prin lucrarea lui Dumnezeu“. *Parabole, pag. 304.*

Este o datorie care stă în fața fiecărui membru al comunității și în deosebi tineretului care va avea de încheiat lucrarea. Educația temeinică va fi coloana vertebrală pe care se va sprijini isbânda lor.

D. Florea.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU
Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100
Red și Admin. Str. Labirint 116 București IV.

Cronica Școlii.

20 Ianuarie—15 Februarie, 1930.

Școala noastră este vizitată din timp în timp de diferite persoane, cari doresc să vadă progresul ce-l fac tinerii la studiu și în vieța creștină. Fratele Păunescu a stat puțin timp în mijlocul elevilor și profesorilor, cari s'au simțit foarte veseli de vizita d-sale. Indemnurile pe cari le-a dat tinerilor au fost potrivite pentru acest timp și primite cu bucurie de ei. Fratele Vasile Florescu a vizitat din nou școala făcând un număr de fotografii din vieța școlară. Fratele Kessel a fost în trecere pe aici iar fratele Hermann a fost un Sabat cu noi dând sfaturi părintești tinerilor.

Dacă pe timpuri erau magi cari se interesau de adevărul lui Dumnezeu, azi sunt persoane cari doresc a lua informațiuni despre organizația noastră cum a fost de una zi un redactor din Brașov care a venit pentru a vizita școala. Ca ultiți vizitatori au fost doi elevi dela o școală a noastră din America.

Mulți au auzit despre existența cercului „Ecolul“. Scopul lui este ca tinerii din câmp să fie îndemnați spre școală, de tinerii cari sunt acum în școală. Ei fac aceasta prin scrisori cât timp sunt aici și prin influență personală când vor fi acasă. Pentru viitor au proiectat și scoaterea unei mici reviste a lor după cum au elevii și în alte școli misionare. Din acest cerc fac parte ca membrii onorifici și toți foștii elevi cari acum se găsesc în câmp ca colportori, lucrători și predicatori. Cercul face un apel călduros către d-lor ca să contribuie cu daruri benevole pentru ca să-și poată strânge fondurile necesare. Școala le este o amintire scumpă și credem că vor fi bucuroși a păstra legături bune cu școala, care s'a arătat iubitoare față de dânșii. În acest sens probabil că au primit și câte o scrisoare din partea Cercului, care mulțumește tuturor cari vor face sacrificii pentru înaltul scop al educației.

După fiecare osteneală vine și timpul fericit când se arată și roadele.

Astfel după o jumătate de an școlar elevii au primit certificatele pentru primul semestru; părinții au primit și dânșii câte un duplicat petru a-și putea face o idee de munca depusă la studii de fiii d-lor.

Șapte ani s'au scurs dela întemeierea școlii. Șapte ani este numărul desăvârșirii pe care tinde s'o ajungă și școala noastră. În acest an — pentru prima dată în istoria ei — după cum ne spune fr. Gaede, școala misionară din România numără patru absolvenți. Acești ab-

solvenți, în umilință cred, vor da o bună mână de ajutor lucrării din țara noastră, și vor fi un certificat pentru lucrarea pe care în tăcere o fac frații profesori dela școală. În câmp se găsesc încă multe certificate de felul acesta.

Pe aici abiă acum avem iarnă cu adevărat, adică avem zăpadă, care a căzut de curând în abundență îmbrăcând totul în alb. Elevii s'au bucurat și săniuța a intrat în acțiune. Ea nu obosește și nici nu se împotrivesc sburdălniciei vesele din jurul ei.

După această distracție elevii trec voioși la studii, știind că după puțin timp vor trece din vieța de școală la școala vieții.

ERATA.

La articolul „Cronica Școlii“ din numărul trecut, s'a scris: „elevii sunt triști“, pe când de fapt trebuia: „elevii sunt altruști“, căci în inima fiecărui tânăr elev și elevă clocotește dorul de a anunța la cât mai mulți fericirea din Școala misionară din Dicio, și a vesti oricui slava și gloria Mântuitorului nostru.

Redacția.

A apărut cartea „Timpul nostru în lumina Profețiilor“. Comandați-o!

DEPART. COLPORTAJULUI.

Responsabil: **N. Dorobăț.**

Colportajul cu scrieri, o lucrare care trebuie făcută chiar în acest timp.

Domnul zice prin gura marelui profet Isaia: „Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: „Dumnezeul tău împărățește!“ Isa. 52, 7.

Sunetul acestor cuvinte divine este mai plăcut decât orice cântare, fie chiar a îngerilor din ceruri. Cât de plăcut Se exprimă aici Domnul cu privire la servii Săi credincioși, cari poartă cu ei vești bune, solia păcii și a mântuirii oamenilor pierduți prin păcat. Lu-crarea de colportaj este asemănată prin

textul de introducere cu picioarele unui corp omenesc. Corpul se mișcă și înaintează numai cu ajutorul picioarelor, tot astfel și lucrarea misionară de evanghelizarea lumii face progrese uimitoare prin colportaj, care este simbolizat prin picioare. Ceeace ar însemna lipsa picioarelor pentru corpul omenesc, acelaș lucru ar însemna și lipsa colportajului pentru evanghelizarea lumii.

Lumea, în mijlocul căreia trăim, este ca o mare înghețată, prin care nu pot să treacă vapoarele. Lucrarea de colportaj se aseamănă cu aceea a unui uriaș spărgător de ghiață. Spărgătorul merge înainte și face drum vapoarelor, dând la o parte munți mari de ghiață, pentru ca vapoarele să meargă cu ușurință, purtând pe ele comori foarte prețioase. Predicatorii cari sunt ca niște vapoare, încărcate cu aceste comori, înaintează cu mai multă ușurință în predicarea Evangheliei acolo, pe unde au semănat colportorii cărțile. Scrierile răspândite prin colportori au în ele căldura Spiritului Sfânt, care desghiață lumea și înlătură răceala.

Serva Domnului zice: Dumnezeu „întrebuințează puterea pressei, publicarea de reviste și cărți, cari conțin soliile adevărului etern. Acestea sunt îndeosebi importante pentru răspândirea Evangheliei. Mulți din cei ce doresc pâinea vieții nu au prilejul să audă Cuvântul lui Dumnezeu din gura predicatorilor însărcinați cu vestirea Evangheliei. Din cauza acesteia este necesar, ca scrierile noastre religioase să fie răspândite în toată lumea. Paginile, cari ies de sub tipar, legate sub formă de tractate și broșuri, trebuie să ajungă în toate părțile pământului. În modul acesta solia Evangheliei va ajunge și acolo, unde un predicator viu nu poate merge, și atenția multora este îndreptată asupra evenimentelor însemnate, cari stau în legătură cu scenele finale ale istoriei neamului omenesc.

„Dumnezeu a rânduit lucrarea de colportaj, ca un mijloc, prin care să se aducă lumii lumina, care este cuprinsă în cărțile noastre, și colportorii ar trebui să simtă necesitatea de a prezenta lumii cât mai repede posibil cărțile, cari sunt necesare pentru dezvoltarea și luminarea ei spirituală. Vrerea Domnului este, ca această lucrare să fie îndeplinită în timpul de față de poporul Său. Toți aceia, cari se consacră lui Dumnezeu, spre a lucra ca colportori, ajută la vestirea celei din urmă solii de avertizare în lume. Nu putem prețui îndeajuns această lucrare, căci fără stăruința colportorului, mulți oameni nu ar auzi niciodată solia de avertizare“. — „Colportorul ca Evangelist“, pp. 3. 4.

Iubiți frați și surori, Dumnezeu a vorbit aceste cuvinte prin serva Sa. Domnul însuș ne arată, ce poziție să luăm noi azi față de lucrarea vestirii soliei prin scrieri. Fiind duse aceste scrieri sfinte în casele oamenilor, ele aduc cu sine vestea cea bună a mântuirii și pace pentru oamenii certați cu Dumnezeu.

O domnă mi-a spus că are o carte, ce crede că ar fi cea mai bună din lume. Întrebând-o care ar fi această carte, ea mi-a răspuns: „Eu posed „Calea către Hristos“ de câțiva ani, și am cumpărat-o dela un colportor. De când cetim această carte în familie avem multă pace în casă și toate merg foarte bine!“ Eu i-am recomandat cartea „Hristos Mântuitorul nostru“ și arătându-i că este de aceeaș autoare, a strâns la piept această carte cu drag și a scos numaidecât banii, pentru a o cumpăra. Cărțile noastre aduc oamenilor pace și bucurie și îi călăuzesc spre Domnul. Inimile reci și înghețate se încălzesc și o vieață nouă începe în ele.

Timpul nostru este un timp favorabil. Oamenii doresc într'una noutățile zilei și cărțile noastre sunt binevenite în familii. Oamenii le primesc cu plăcere și foarte mulți se bucură de sosirea lor. Chiar dacă unii le pun în bibliotecă, Domnul poartă de grijă pentru adevărul Său, „și timpul va veni, când aceste cărți nebăgate în seamă pentru un moment, vor fi căutate și cetite“. — „Colportorul ca Evangelist“, p. 5.

Iubiți frați și surori, Domnul însuș zice că această lucrare este de mare folos și aducătoare de mântuire. El zice, că cei ce o fac au picioare frumoase. Care dintre frații tineri îndeosebi vrea să iasă în lume și să semene locurile întelenite, ca în urmă să răsară holde bogate de grâu și grădini frumoase cu flori, în sate și orașe? Azi este timpul, când toți frații și toate surorile să iasă cu scrieri, pentru a împrăști lumina adevărului. Cărțile noastre cuprind cele mai bune vești. Cine vrea să meargă cu ele pentru a le răspândi?

Timpul harului și al ocaziilor este pe sfârșite. Norii răsunării lui Dumnezeu se adună. Cei cari au lepădat harul lui Dumnezeu sunt pe punctul de a fi înghițiți de prăpădul ce vine cu grabă, fără a putea fi oprit.

Dea bunul Dumnezeu, ca aceste îndemnuri să prindă rădăcini în inimile acelora cari iubesc pe Domnul Isus, și fiind gata pentru a salva pe oameni, să ieșim cu toții la răspândirea soliei aducătoare de mântuire prin scrierile sfinte!

N. Dorobăț.

Numele celor trei colportori ai fiecărei Conferințe din Uniunea română, cari au cumpărat literatură pentru cele mai mari sume, dela Editura „Cuvântul Evangheliei“, în cursul anului 1929.

Conferința	Numele și Pronumele	Cumpărări în Lei
Muntenia de Vest	Gheorghe Sibianu	33 000
	Dumitru Gheorghe	31.000
	Savu Urșeanu	30.000
Muntenia de Est	Ilie Itulescu	44.000
	Alexandru Angheliescu	30.000
	Ioan M. Popa	27.000
Moldova de Nord	Teodor Melenic	41.000
	Radu Eremia	35.000
	Nicolae Coresciuc	32.000
Moldova de Sud	Ioan Eftimie	63.000
	Condrat Burlacov	54.000
	Coman Eremia	33.000
Transilvania	Preda Roșițoiu	40.000
	Ianoș Toth	38.000
	Ferentz Iacob	36.000
Banat	Gheorghe Rațiu	39.000
	Miron Piroș	28.000
	Iosif Bakaity	25.000

Numele colportorilor cari au luat recordul asupra orelor lucrate în anul 1929.

Conferința	Numele și pronumele	Ore lucrate
Muntenia de Vest	Victor Bălbăe	1.553
Muntenia de Est	Ilie Itulescu	3.012
Moldova de Nord	Nicolae Coresciuc	2.205
Moldova de Sud	Ioan Eftimie	1.683
Transilvania	Preda Roșițoiu	1.585
Banat	Iosif Bakaity	2.354

Frații colportori, cari au luat recordul pe Uniune în anul 1929:

Ilie Itulescu din Conferința *Muntenia de Est* este cel mai harnic în întrebuintărea timpului, căci el are *3.012 ore lucrate*.

Ioan Eftimie din Conferința *Moldova de Sud* este cel mai bun cumpărător, căci a luat literatură în valoare de *63.000 lei*.

...

DEPART. MISIUNII EXTERNE.

Responsabil: **D. N. Wall.**

Lucrarea din China de Vest.

J. J. Strahle dela Diviziunea Răsăritului îndepărtat, însoțit de C. C. Crisler au petrecut un oarecare timp în Uniunea Chinei de Vest. Ei scriu următoarele din acest câmp:

„Vizitând diferitele regiuni din Szechwan am rămas foarte impresionați văzând numeroasele uși ce s'au deschis în favoarea noastră. Ori unde colportorii au mers cu literatura noastră, acolo a răsărit numaidecât un viu interes și urmărind acest interes, sute de oameni s'au hotărît să păzească Sabatul.

Cât de prețioasă e cartea „Pe urmele lui Livingstone“?! Grăbiți-vă de o cereți!

„Călătoriile în acest câmp sunt cam anevoioase, căci dela Chungking până la Paoning am fost siliți să mergem pe jos, un drum pentru care ne-au trebuit aproape două săptămâni. Apoi am călătorit alte 7 zile dela Paoning la Chengtu. Acolo este o regiune muntoasă, însă foarte pitorească, având multe văi frumoase. Szechwan este deaceea numit „Elveția chineză“.

„Dacă toate vor merge bine, atunci mâine vom pleca spre Tatsienlu spre a vizita misiunea noastră dela marginea Tibetului. Pentru această călătorie ne trebuie 12 zile. Ne-am propus să ne oprim de câteva ori în drumul nostru, pentru a face unele observațiuni.

„Veți fi observat din raportul pe care vi l-am trimis că am avut un succes frumos în ceea ce privește câștigarea de noi colportori. Afară deaceea, atât funcționarii guvernului cât și unele societăți comerciale ne-au sprijinit foarte mult, dându-ne scrisori prin cari au recomandat literatura noastră publicului. Această împrejurare a încurajat pe frații noștri și mulți dintre membrii s'au hotărît a intra în lucrarea de colportaj.

„În timp ce ne-am aflat în Chungking am vândut 100 de exemplare din „Speranța lumii“, unui ofițer activ. Trecând prin Chungking în drumul nostru spre Paoningfu am vizitat pe un alt ofițer și i-am vândut 50 de trac-

tate. O lucrare și mai însemnată am făcut la Chengtu. Eu voi reveni asupra acestui lucru în raportul meu.

„Frații dela Uniune intenționează să cheme acum pe colportorii noștri și pe cei noi angajați la Chungking, unde vom avea un institut de colportaj pe Uniune“.

Unele vești din America.

Este totdeauna îmbucurător de a primi rapoarte despre progresele obținute în câmp, mai ales dacă ele se referă la rezultatul eforturilor făcute în câștigarea de suflete. O scrisoare recentă a Președintelui Conferinței Oregon are următorul conținut:

„Noi ne simțim foarte mult încurajați prin lucrarea noastră evanghelică. Doi dintre frații noștri lucrători țin o serie de prelegeri într'un cort portativ la Vancouver, un oraș cu aproape 15.000 locuitori. Ei au un auditoriu numeros și în medie vin în fiecare seară cam 500 de persoane. Acolo avem o Comunitate de 100 de membri și sperăm să dublăm acest număr prin aceste prelegeri. Unul dintre evangheliștii noștri a organizat, ca rezultat al unei serii de adunări ținute în corturi, o Comunitate de 32 membri într'un oraș cu o mie de locuitori“.

ANUNȚ.

Caut 2 băieți pentru tâmplărie; etate 15—17 ani. Condițiuni prin corespondență.

Adresa: Trifan C. Dumitrescu. Comuna Doicești, jud. Brăila.

Un prieten caută post cu Sabatul liber. Adresa la V. Bâlbâc, Com. Buciumeni Jud. Dâmbovița.

NECROLOG.

Sora noastră în Domnul *Ludovica Talabă*, membră activă și credincioasă Domnului în Comunitatea Rosa-Ciucului, Transilvania, a adormit în Domnul în etate de 68 de ani.

Sperăm că o vom revedea la a doua venire a Domnului.

Petru F. Belea.

Pe ziua de 6 Noembrie 1929, a adormit în Domnul fratele *Vasile Grigoriță*, din Comunitatea Măgureni, Prahova.

Învierea dintâi e partea celor drepti, la venirea Domnului.

Dobre Toma.

Trec zilele, și rând pe rând cei iubiți ai noștri ne părăsesc, trecând între acei cari după cum zice Ecclesiastul, „nu știu nimic“. Astfel și iubitul nostru frate Alecu N. Darie, a adormit în Domnul în seara zilei de 4 Martie ora 9. Și toată această durere pe care nu e zi să nu o simțim, fie între cei apropiați, fie între cei mai puțin apropiați nouă, a rezultat dintr'un păcat al neascultării primilor oameni.

Dar după cum moartea a venit în lume printr'un singur om, tot așa viețea a fost redată lumii prin credința în Isus Hristos, care ne dă făgăduința, că cel credincios în El, chiar dacă va fi murit, totuși va fi viu, și va fi sculat de Domnul la arătarea Sa pe norii cerului.

Și cât de bucuroși ne simțim, și cu câtă gingășie ne mângâie Domnul, dându-ne făgăduința aceasta.

Mă gândesc acum la truda iubitului nostru frate Darie, care nu se uită că afară e ger, ninsoare, ploaie, viscol, sau furtună, și nici nu lua în seamă că neaua anilor îi acoperă tâmplele; ci el privi numai înainte, spre Cel care-l chemase la slujba de propovăduitor al Cuvântului Său sfânt.

Fiind angajat în anul 1914 ca lucrător biblic în Conferința Muntenia, și-a depus toate străduințele, ducându-se oriunde era trimis, aruncând sămânța adevărului pe câmpiile Olteniei, Dobrogei, în Cadrilater, și lucrând cu multă râvnă și în București.

În anul 1924 a fost întărit prin binecuvântare, ca predicator, lucrând deasemenea atât în București cât și în localitățile unde se simțea nevoie.

Apoi ca membru în Consiliul de Administrație al Soc. Coop. „Cuvântul Evanghelic“, a fost de un real folos prin sfaturile sale prețioase.

O singură datorie îi apăsă continuu pe inimă, și aceasta eră grija mântuirii sufletelor pentru cari Domnul Și-a dat viețea. Oricine care a ascultat predicile sale, a simțit că în el ardea dorința de a vedea pe câți mai mulți veniți la Domnul.

Copiii își amintesc cu drag de unchiul Darie, care pentru fiecare copilăș avea o vorbă bună; iar pentru tineri a fost totdeauna ca un tată gata a da sfaturile cele mai bune și potrivite.

Dar Domnul l-a chemat și pe el la odihnă, îndrăgindu-ne pe noi prin cuvintele Sale, când zice: „Fericiți morții cari mor în Domnul, căci faptele lor îi urmează“.

Și astfel în după-amiaza zilei de 6 Martie, 1930, a fost condus la locul de odihnă de iubita sa soție îndurerată dar și plină de nădejde în făgăduințele Domnului, și de toți iubiții săi conlucrători, frați, și surori, cât și de o mulțime de prieteni. Intreaga Uniune a simțit o mare durere prin despărțirea de iubitul frate, Alecu N. Darie.

Cu ocazia înmormântării sale, atât fratele Bauer, președintele Conferinței Muntenia-Vest, al cărei membru în Comitet a fost, cât și fratele Demetrescu, Secretarul Uniunii, au vorbit mulțimii imense adunate, despre nădejdea care a făcut fericit pe iubitul nostru frate chemat acum de Domnul la odihnă.

Și meditănd asupra tuturor frumoaselor strădanii

depuse în tot cursul vieții sale, îmi vine în minte cuvintele Profetului Isaia, care, inspirat de Dumnezeu exclamă: „Cât de frumoase sunt picioarele celor cari vestesc pacea“. Și apoi însuși Domnul, dându-ne făgăduința că pe acei cari Il vor mărturisii, și El îi va mărturisii înaintea Tatălui și a îngerilor din cer, privesc cu multă bucurie spre acea zi măreață și plină de slavă divină, când Prințul cerului, Mântuitorul Isus, Se va coborî spre mântuirea celor al Lui, dând fiecărui credincios o cunună impodobiță cu nenumărate pietre mult strălucitoare, după numărul sufletelor pe cari le-a adus pe calea adevărului și vieții.

Domnul să ne ajute ca această viețea a iubitului nostru frate Darie, consacrată pe deplin pe altarul Domnului spre salvarea sufletelor pentru împărăția Sa, să fie o pildă vrednică de urmat, ca odată să ne putem întâlni cu toții pe plaiurile cerești, laudând și preamărind pe Isus Hristos, care a suferit atâtea pentru păcatele noastre, numai spre a ne putea da o liberă intrare prin credința în El, în împărăția Tatălui Său.

Conferința Muntenia-Vest.

În ziua de 19 Noembrie 1929 a adormit în Domnul sora noastră Maria Preis membră activă în Comunitatea Vad-Făgăraș, în etate de 51 de ani. După scurte dar grele suferinți a adormit în speranța că în curând ne vom revedea.

Deă Domnul ca cele auzite de multa lume care a luat parte la înmormântare, să aducă mult rod pentru împărăția Lui Dumnezeu.

Petru F. Betea.

În ziua de 5 Decembrie, 1929, a fost chemată la odihnă de Domnul, iubita noastră soră Vasilica St. Opria, membră a Comunității Cuza-Vodă, jud. Covurlui, în etate de 24 ani și după o lungă și grea suferință.

S'au ținut cuvântări ocazionale, luând parte multă lume care a putut asculta Evanghelia Domnului, în care El ne arată atât de clar marea Sa putere de a învia morții.

Dorința arzătoare a sorei eră ca odată să poată fi dusă de Domnul Isus în împărăția cerului, și nădăduim că Domnul îi va împlini dorul inimii.

Nicolai M. Baston.

În ziua de 18 Decembrie 1929, după o lungă suferință a încetat din viețea, iubita noastră soră în Domnul, Luța Tolan, soția fratelui Vasile Tolan, ajutor-predicator.

A fost o bună creștină, o soție exemplară, cum și o mamă iubitoare pentru cei trei copii cari au rămas fără sprijinul scumpei lor mame.

Deși timpul a fost grănos, totuși frații, surorile și prietenii noștri, au venit într'un număr mare, la înmormântarea aceleia care așa de tânără a fost chemată de Domnul la odihnă. Cu această ocazie s'au ținut cuvântări scoțându-se în evidență nestatornicia lucrurilor pământești și făgăduințele veșnice ale bunului Dumnezeu.

Domnul să-i facă parte de învierea dreptilor, e dorința noastră.

P. P. Păunescu.

Iubitul frate Carl Wolff, în etate de 67 ani, a adormit în Domnul în seara zilei de 3 Ianuarie, 1930, ora 10. Ca presbiter al Comunității Leova, a fost un bun exemplu de credincioșie. Cu ocazia înmormântării sale, multă lume a putut auzi cuvintele prețioase ale lui Dumnezeu, din Sfânta Scriptură.

Soția și copiii, au rămas cu nădejdea frumoasă în revederea în împărăția lui Dumnezeu.

Reinheimer Wilhelm.